

Literatura

Novel·la

Fàtima Beltran: «La mentida és una de les moltes formes de maltractament»

‘El soroll de les absències’ és una història de resiliència de dues generacions de dones

SÍLVIA FORNÓS
TARRAGONA

En Joan i la Sílvia decideixen celebrar el seu quart aniversari com a parella amb una escapada de cap de setmana a terres del Delta de l'Ebre, i així intentar salvar una relació que sembla no estar passant pel seu millor moment. Allà hi trobaran a la Rosa, l'amfitriona de la casa rural on s'allotgen, un personatge curiós amb un passat clarobscur.

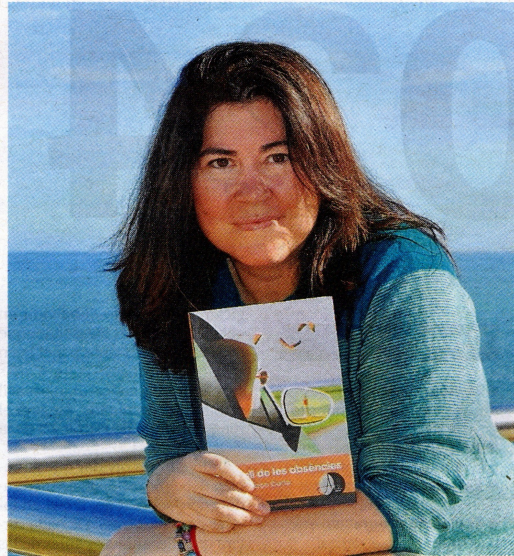
Aquest és el punt de partida d'*El soroll de les absències* (Aldis), la primera novel·la en català de l'escriptora tortosina Fàtima Beltran. «Hi ha històries que t'imagines amb una llengua o una altra, perquè entenc la llengua com una manera de comunicar-me; de la mateixa manera que tinc dos braços, tinc dues llengües», argumenta l'autora.

Aleshores, és una novel·la narrada en dues línies temporals marcades per la vida de la Sílvia i la Rosa. Dues històries immen-

ses de dues dones que s'han trobat per mostrar-se les ferides, compartir idees de feminisme i de no maternitat, i demostrar la capacitat de resiliència. «En els meus llibres és una constant jugar amb dues històries, perquè contar-les entrelaçades és un vici que m'entreté molt més a l'hora d'escriure», assegura Fàtima Beltran, per a qui l'escriptura «és com muntar un Lego, però amb paraules».

Un altre dels vicis literaris de la tortosina és inundar de referències cinematogràfiques, musicals i literàries els seus llibres. ¿Per què? «Penso que és una manera d'enriquir, contextualitzar, perfilar i configurar l'ambient», respon l'escriptora. D'aquesta manera, en *El soroll de les absències*, descriu, «hi ha moltes referències cinematogràfiques dels anys 50 i 60, i també d'autors que m'han marcat, com per exemple el dramaturg Tennessee Williams».

En aquest punt, l'autora mira enrere per explicar que «quan era jove m'agradaven molt les

L'escriptora tortosina Fàtima Beltran, amb un exemplar de la seva última novel·la 'El soroll de les absències'. FOTO: CEDIDA

seves obres de teatre, els personatges apassionats i els ambients xafogosos que m'evocaven les Terres de l'Ebre».

Altres trets característics de l'obra és que és una novel·la en femení i que mostra dues cares de la infidelitat. Així, en la novel·la Fàtima Beltran escriu: «L'amor és una malaltia que reblaneix el cervell dels desgraciats que la tenim». En aquest sentit, opina que «l'enamorament és una realitat adulterada i un potenciador de les virtuts, però amb el pas del temps, la rutina i la coneixença fan que la idealització s'esmorroni».

¿La lleialtat està sobrevalorada? «La lleialtat és no mentir. Penso que hi ha moltes formes de maltractament, i per a mi la mentida és una d'elles. Tot el que entranya la mentida, la sensació de decepció, sentir-te ridícul quan ets enganyat... La lleialtat és bàsica per establir confiança».

Així, quant a què té en comú amb les dues protagonistes, Fàtima Beltran respon que «amb la Rosa compartim que som d'allà baix –les Terres de l'Ebre– i amb la Sílvia que visc a Barcelona de forma independent; al final, quan escrivs et fragmentes en els diferents personatges i fas collages amb trossos de tu i de les persones que coneixes».

Per acabar, sobre què no faria si estigués en la seva pell, contesta que «en aquests moments de la vida, no m'oblidaria de mi. La Sílvia i la Rosa són dos personatges que s'obliden d'elles mateixes». Tanmateix, «mai és tard mentre ens funcioni el rellotge».